

Et sted ved navn "De tre bispers kors", hvor Aubracs sælsomme højslette deler sig mellem tre departementer.

I statsskoven ved Brameloup venter en Dodge Coronet 1952 under bøgene med motoren tændt og en chauffør ved rattet.

Her i udkanten af Lozère og Aveyron den 15. august er vejret ofte barskt. Og om end det ikke sner denne morgen, dækker et fint lag af rim allerede jorden.

Nu er det et kvarter siden, han gik...

Jeg håber, vores oplysninger var troværdige, og det er det rigtige sted.

Ikke langt derfra baner en anden mand sig sammenbidt forsigtigt gennem underskoven.

Jeg kan ikke være langt væk. Jeg må ikke blive opdaget.

Hørte du det? Der kommer nogen!

Jeg kommer.

Tror du, det er ham?

Hvem skulle det ellers være?

Se! Der er han!

Goddag. Kom bare nærmere.

Er I alene?

Stemmer... tre... et par skridt mere, så skulle jeg kunne se dem.

Selvfølgelig er vi alene!

Det sværger jeg. Bare rolig.

Hvis det kan berolige Dem, kan jeg vise Dem det aftalte tegn på genkendelse.

Godt så. Her er mit. Hvad skal der nu ske?

De følger med os. Vores bil holder et stykke højere oppe ad skovvejen.

Så kører vi til flyvepladsen i Rodez, hvor en "Broussard MH 1521" venter os. Derfra fortsætter vi rejsen.

Nej! Den omtalte rejse ender her. Rør jer ikke!

AH!

Hvem er du?

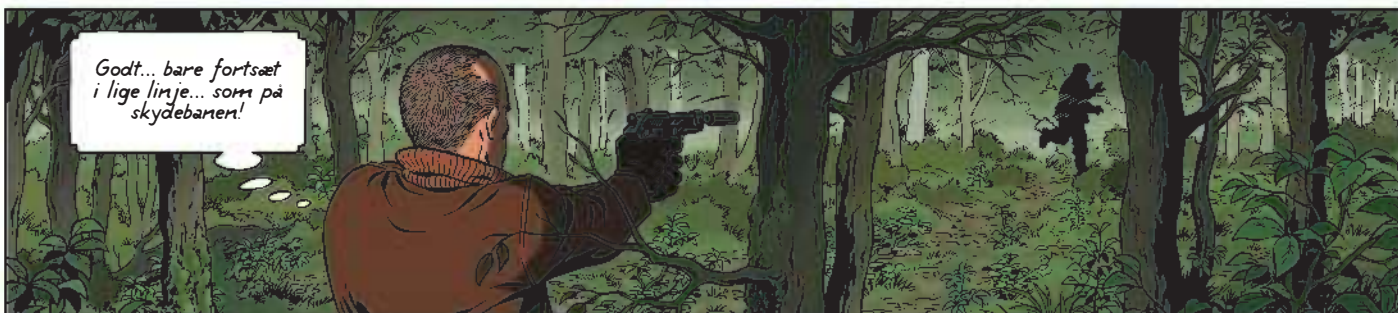

Jeg er din banemand!

TRUMP

NEJ!!!

Få øjeblikke senere...

Tre lig!
Ah nej !!!

Antoine!

Død... farvel,
gamle ven...
til en af de
fire...

Jeg forstår. Det var den
anden, der brugte sin
"Tokarev".

Jeg må have alt det her
til at forsvinde, før der
kommer nogen. Men
hvordan?

Idé... der er ingen anden
måde. Der må være en
gasflaske i teltet.

Ah!
Medmindre...
ja, hvorfor ikke?
Det er trods alt
hurtigere end
kremering.

Jeg kamouflerer det som
en sadistisk forbrydelse.
Det vil sløre sporene.

Nogle dage senere i Paris på avisen
"Le Globe".

Ja, jeg har hørt historien
om den gale øksemand.
Hvor var det, det skete?

I Aveyron på Aubrac-
højsletten. Jeg tager
derop i eftermiddag.

Men Guy, er den slags ikke snarere noget
for sensationsblade som "Detective" eller
"Radar"? Ikke et seriøst dagblad som
vores!

Jo, netop... Og det har jeg gode grunde
til at tænke. De ved nok, at somme tider
kan man ikke se skoven for træer. Og jeg
har en grund mere. En meget kær ven
har bedt mig om det.

